

De Stille Jaren

Van Malachi Tot Matthew

'En De Legende Van De LXX'

De Joden waren onderdanen van het Media-Perzische rijk aan het einde van het Oude Testament. Ze ervoeren in deze tijd beperkte vrijheid (Ezra 4-6; John 8:33). Een overblijfsel keerde terug naar het vaderland (2 Chronicles 36:23), maar de meerderheid werd door het rijk verspreid. De heerschappij van Media-Perzië duurde ongeveer 60 jaar na het sluiten van het Oude Testament.

Er waren voortdurend oorlogen tussen Perzië, Syrië en Egypte, die veel leed voor de Joden veroorzaakten. Alexander van Griekenland veroverde het koninkrijk Media-Perzië en vestigde zijn natie als het derde wereldwijde rijk (Daniel 8:21). Alexander had een zeer korte regeerperiode vanwege zijn chronische dronkenschap en gulzigheid. Hij kreeg malaria en stierf op 33-jarige leeftijd door zelfmoord. Na zijn dood werd het rijk van Alexander gesplitst en geregeerd door vier koningen (Daniel 8:22).

Toen Alexander Egypte veroverde, stichtte hij de stad Alexandrië. Sommige privépapieren van Alexander schetsten plannen voor alle rassen om harmonieus te leven onder èèn Grieks rijk. De stad Alexandrië werd bekend om zijn onderwijs, filosofie en religie. De Universiteit van Alexandrië, een grote bibliotheek en het beroemde museum (Tempel van de Muzen) werden door veel van de wereldse denkers van die tijd bezocht (Isaiah 19:14; 2 Timothy 3:7).

Een Griekse vertaling van de Hebreeuwse Bijbel zou rond 250 voor Christus in 72 dagen in Alexandrië vertaald zijn door 72 Joodse geleerden. Deze vereerde vertaling werd de LXX of de Septuagint genoemd. De hele legende van de LXX was gebaseerd op een geschrift genaamd *De brief van Aristeas*. De vermeende auteur van de brief beweerde een hoge ambtenaar te zijn aan het hof van Ptolemaeus Philadelphus (285-247 v.Chr.).

Ptolemaeus van dit sprookje uit Alexandrië zou Eleazar hebben verzocht om zes oudsten van de twaalf stammen van Israël toestemming te geven om de Hebreeuwse Bijbel in het Grieks te vertalen. De oudsten zouden perkamentrollen met gouden letters naar Alexandrië hebben gebracht. Ptolemaeus zou zeven dagen lang een feest hebben gegeven en elke vertaler ondervraagd over de Griekse filosofie (Colossians 2:8). Volgens de brief stelde Ptolemaeus geen enkele vraag over de Bijbel of de Hebreeuwse en Griekse grammatica. Dit meesterwerk uit Alexandrië werd zogenaamd de elitevertaling die werd geciteerd door de Heer Jezus en zijn apostelen.

Sommige onechte geschriften zijn geschreven tussen 190 voor Christus en 90 na Christus en deze geschriften staan bekend als de apocriefen. Er is veel onenigheid onder geleerden over de inspiratie van deze apocriefe boeken. Deze geschriften werden door de Heer Jezus, trouwe Joden en Christenen niet als Schrift aangenomen (Luke 24:44-45). Volgens *The International Standard Bible Encyclopedia* omvatten de apocriefe boeken Baruch (165 B.C. -70 A.D.), Bel and the Dragon (160 B.C.), 1 Esdras (190 B.C.), 2 Esdras (90 A.D.), Ecclesiasticus of Sirach (150 B.C.), the Wisdom of Solomon (120-100 B.C.) Judith (150 B.C.), Susanna (90 B.C.), Tobit (160 B.C.), 1 Maccabees (135-63 B.C.), and 2 Maccabees (40 B.C.). Veel van deze apocriefe boeken verschenen op wonderbaarlijke wijze in de LXX voordat ze zogenaamd werden geschreven, omdat de LXX de apocriefe boeken heeft verspreid in de Griekse vertaling van de Hebreeuwse Bijbel.

Simpelen geloven het sprookje van Alexandrië door geloof zonder enig bewijs van enige 'voor Christus LXX' (Proverbs 14:15). Voorzichtige studenten onderzoeken verder (Proverbs 14:18; Acts 17:11; 1 Thessalonians 5:21). God gaf geen toestemming voor geïnspireerde geschriften tijdens de stille jaren. Gezond verstand en Bijbellezen helpen bij het begrijpen van het twijfelachtige verhaal van de LXX. De legende van de LXX schommelt tussen 70 en 72 geleerden. Als zes geleerden van elk van de twaalf stammen van Israël erbij waren betrokken, dan waren 66 mannen afvalligen

omdat God de Levieten de bewaring van de Schriften toevertrouwde (Deuteronomy 33:8-11; Ezra 7:6-10; Malachi 2:1-8). Het slaat nergens op dat een orthodoxe Jood zijn Hebreeuwse Bijbel in het Grieks zou willen veranderen. De Joden denken onvermurwbaar dat Heidenen honden zijn (Matthew 15:21-28; Luke 4:23-30; Acts 22:22).

De Septuaginta kwam hoogstwaarschijnlijk voort uit de eerste theologische school van de Christenheid die in Alexandrië werd gesticht. Het eerste hoofd van deze school was Pantaenus in 180 na Christus. Clemens was het tweede hoofd in 202, maar de school bereikte zijn hoogtepunt onder de voogdij van Origenes Adamantius in 232. Origenes is 'de held' van alle Alexandrijnse geleerden. Alle moderne geleerden geven Origenes de eer de eerste bijbelcriticus te zijn. Origenes was geobsedeerd door filosofie en hij geloofde de Bijbel nooit letterlijk.

Het bekronende werk van Origenes heette de Hexapla. De Hexapla was een boek met zes versies van het Oude Testament, die in zes verticale kolommen waren opgesteld. Een Hebreeuws Oud Testament was de eerste kolom. De tweede kolom was een Griekse transliteratie van het Oude Testament. Aquilla schreef een vertaling voor de derde kolom, Symmachus schreef er een voor de vierde kolom, Origenes schreef er een voor de vijfde kolom en Theodotian schreef een vertaling voor de laatste kolom. De vijfde kolom was hoogstwaarschijnlijk de Septuagint, die oorspronkelijk door Origenes zelf was geschreven. Het bevatte de apocriefe boeken als onderdeel van het Oude Testament. Dit blijkt ook een van de favoriete manuscripten van Alexandrijnse geleerden te zijn. Het wordt Codex Vaticanus of manuscript B genoemd. Alexandrijnse geleerden zijn om de tuin geleid met Codex Sinaiticus en Codex Alexandrinus. Het bewijs suggereert dat Origenes de mysterieuze Septuagint rond 250 na Christus schreef in plaats van het sprookje van *De brief van Aristeas*.

Onbuigzame geleerden van Alexandrië zullen erop wijzen dat de vertalers van de King James-bijbel de apocriefe boeken in de vroege uitgaven van hun vertaling hebben opgenomen. Dit is waar,

maar de eerlijke vertalers plaatsten de valse geschriften van de apocriefe boeken TUSSEN de testamenten met als reden dat ze niet geloofden dat de apocriefe boeken geïnspireerd waren. De Septuaginta en de corrupte Alexandrijnse manuscripten hebben de perverse apocriefe boeken verspreid in het Oude Testament.

De geliefde vertalers van de Authorized King James Bible gaven zeven redenen waarom de apocriefe boeken niet geïnspireerd waren. 1. Geen van de boeken is in het Hebreeuws geschreven. 2. Geen enkele schrijver beweerde geïnspireerd te zijn. 3. De Joodse kerk en de Heer Jezus Christus hebben de apocriefe boeken nooit als Heilige Geschriften erkend. 4. Ze werden niet toegelaten tot de Heilige Boeken in de eerste vier eeuwen van de Christelijke kerk omdat ze tegenstrijdigheden bevatten met zichzelf en de ware Schrift. 5. In de twee boeken van de Makkabeeën sterft Antiochus Epiphanes op drie verschillende manieren en op drie verschillende plaatsen. De apocriefe boeken leren valse leerstellingen; zoals, gebeden voor de doden en zondeloze perfectie. De apocriefen leren ook de immorele praktijken van liegen, zelfmoord, moord en magische bezweringen.

Een eerlijke en voorzichtige Bijbelstudent bestudeert de gevaren van Alexandrië, Egypte en de zegeningen van Antiochië van Syrië in de uiteindelijke autoriteit voor alle zaken van geloof en praktijk om de gezonde leer te verkrijgen. Egypte wordt in de Schrift tien keer 'het huis van slavernij' (the house of bondage) genoemd. De eerste keer dat het woord Alexandrië voorkomt, bevestigt het als een plaats die strijdt met een met een Geest vervulde overziener uit Antiochië (Acts 6:5, 9 - Dit wordt in alle Bijbels gevonden.). Antiochië is de eerste plaats waar de discipelen Christenen werden genoemd (Acts 11:26 - Dit wordt ook in alle Bijbels gevonden.). De Schrift getuigt van Antiochië als de uitverkoren plaats van God in de tijd van de kerk.

De Alexandrijnse geestelijke denkers geloven dat de Bijbel niet perfect is en dat de Bijbel verbeterd kan worden door hun grote geleerdheid, maar dit is eigenlijk een geestelijke ziekte van Egypte (Exodus 15:26). De mentaliteit uit Antiochië gelooft dat de Bijbel

perfect is en niet kan worden verbeterd. God beloofde Zijn geïnspireerde woord te bewaren (Psalms 12:6-7; Jeremiah 32:36) en de nederige geest van de gewone man gelooft eenvoudig in God (1 Thessalonians 2:13). Geloof is eenvoudigweg geloven wat God zegt (Isaiah 66:2; Acts 27:25; Romans 10:17; 2 Timothy 2:15; Hebrews 11:1-6).

De ijverige gelovige krijgt een perfect exemplaar van de Schrift in zijn bezit en houdt zich daaraan (Psalms 149:6; Philemon 2:16; 2 Timothy 1:13; Titus 1:9). Een Alexandriër kan hetzelfde Boek vasthouden, maar hij heeft een ander motief (Mark 12:13; Luke 11:52-54; Romans 1:18). Een ijverige student met een gezond verstand probeert gezonde woorden te bestuderen om een duidelijke en gezonde leer te verkrijgen (Psalms 119:80; Colossians 3:16; 2 Timothy 2:15; Titus 2:1-8). Een trouwe en eerlijke overziener verheerlijkt de woorden van God tot eer van God (Psalms 138:2; Proverbs 4:7-9; 2 Thessalonians 3:1).

(Tekst vertaald uit 'The Common Man's Reference Bible')

Opmerking uit The Common Man's Reference Bible:

Aangezien het woord van God niet gebonden is, is eerlijk en oprecht gebruik van de tekst in dit werk toegestaan. Er wordt geen geldelijk voordeel voor gebruik toegestaan. Oneerlijk gebruik is verboden en onwettig.